

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București, CP 050741
Tel: + 021.319.97.54
Fax: + 021.336.85.48
e-mail: Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 49 / 2017

privind soluționarea contestației formulate de
.X.S.R.L.

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. **A_SLP 2296** din **16.12.2016**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală a Vămirilor prin adresa nr. .X./SIVCU/12.12.2016, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. A_SLP 2296/16.12.2016, asupra contestației formulate de **.X.S.R.L.** cu sediul în Localitatea .X., Jud. .X., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. .X./2013, CUI RO.X., reprezentată convențional de S.C.P.A. .X. și Asociații, cu sediul profesional și pentru comunicarea tuturor actelor de procedură în .X., Str. .X. conform împuternicirii avocațiale seria .X., aflată în original la dosarul cauzei.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./1/22.11.2016, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./22.11.2016, încheiat de Direcția Supraveghere și Control Vamal din cadrul Direcției Generale a Vămirilor, prin care s-au stabilit în sarcina societății obligații suplimentare de plată în sumă totală de **.X. lei**, reprezentând taxe antidumping în sumă de .X. lei, TVA în sumă de .X. lei, dobânzi de întârziere aferente taxelor antidumping în sumă de .X. lei, dobânzi de întârziere aferente TVA în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente taxelor antidumping și TVA în sumă de .X. lei.

În raport de data comunicării Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./1/22.11.2016, respectiv 23.11.2016, așa cum rezultă din mențiunea olografă înscrisă pe titlul de creanță aflat în copie la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, fiind transmisă prin poșta și înregistrată sub nr.

.X./06.12.2016 la Direcția Generală a Vămirilor, conform ștampilei registraturii acestei instituții, aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270 alin.(1) și art. 272 alin.(5) lit.d) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulate de **.X.S.R.L.**

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./1/22.11.2016, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./22.11.2016, societatea arată că organele vamale au verificat originea mărfurilor denumite generic „*elemente de fixare*” provenite din Taiwan, încadrate la codul tarifar 73.18, ce au făcut obiectul a X operațiuni de import efectuate în perioada 18.11.2014 – 05.05.2015, verificarea fiind efectuată ca urmare a adresei nr. .X./26.10.2016 referitoare la Notificarea OLAF de asistență reciprocă nr. AM.X..

Societatea arată că organele vamale au întocmit în mod nelegal actele de impunere contestate, având în vedere următoarele considerente:

1) Organele vamale au avut în vedere datele obținute de către OLAF de la autoritățile vamale din Taiwan în cadrul asistenței mutuale efectuată în cadrul dosarului .X. și puse la dispoziția statelor membre.

Potrivit art. 11 din Regulamentul (UE) nr. 883/2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Lupta Antifraudă (OLAF) organele vamale pot calcula sumele legal datorate și stabili debitorul numai în baza Raportului final redactat sub autoritatea directorului general al OLAF. Organele vamale au întocmit actele de impunere fără a exista un raport final OLAF ci numai o notificare, aferentă dosarului .X., care a fost pus la dispoziția statelor membre în iulie 2014.

Societatea precizează că notificarea i-a fost comunicată pe suport informatic în limba engleză deși în conformitate cu prevederile art. 8 din Codul de procedură fiscală limba oficială în administrația fiscală este limba română.

Deși statele membre, inclusiv România, au fost informate încă din iulie 2014 cu privire la deschiderea unei anchete ce face obiectul dosarului .X. autoritatea vamală nu a procedat la emiterea unei avertizări și nu a solicitat constituirea de garanții când a acordat liberul de vamă la data de 18.11.2014, deși știa că mărfurile fac obiectul verificărilor în acest dosar.

2) Cu referire la acordarea liberului de vamă, societatea menționează că potrivit art. 18 din Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 6693/2010 pentru aprobarea Normelor tehnice de utilizare a Sistemului român de procesare automată a declarației vamale de import, autentificarea datelor înscrise în acest document se face prin aplicarea semnăturii și a ștampilei lucrătorului vamal, iar potrivit art. 248 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei, de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92

al Consiliului, de instituire a Codului vamal Comunitar, în cazul în care, la acordarea liberului de vamă, organele vamale constată din verificările întreprinse, că drepturile vamale ar putea fi datorate într-un quantum mai mare decât cel declarat, acestea pot cere constituirea unei garanții acoperitoare. În plus, în cazul în care organele vamale au îndoieli cu privire la aplicarea unor restricții sau interdicții și acestea pot fi clarificate în cadrul unor verificări ulterioare, mărfurile nu primesc liberul de vamă.

Așadar, organele vamale aveau posibilitatea autentificării datelor înscrise în declarațiile vamale odată cu acordarea liberului de vamă și au făcut acest lucru prin aplicarea semnăturilor și ștampilelor pe documente. Totodată, aveau la dispoziție pârgurile legale pentru a nu acorda liberul de vamă decât după îndeplinirea condițiilor impuse de legislația în materie, mai ales că în cazul operațiunilor de față, exista informarea transmisă statelor membre de către OLAF.

În plus întrucât exista o suspiciune legată de originea mărfurilor, organele vamale aveau obligația de a înainta spre verificare certificatele de origine prezentate la momentul punerii în liberă circulație a mărfurilor.

3) Potrivit art. 97k alin. (5) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 dovada de origine este valabilă 10 luni de la data emiterii sale în țara exportatoare și trebuie depusă în acest termen la autoritatea vamală din țara importatoare. Prin urmare, la data de 26.10.2016, data controlului ulterior, verificările privind originea au fost efectuate cu depășirea termenului de 10 luni, iar cu privire la concluzia din procesul verbal de control potrivit căreia „s-a declarat eronat originea Taiwan, în realitate fiind din China”, organele vamale nu au prezentat niciun document din care să rezulte acest aspect și nici nu au precizat care sunt demersurile întreprinse cu privire la caracterul original al mărfurilor.

Pentru declarațiile vamale care au primit liberul de vamă în datele de 18 și 19.11.2014, certificatele de origine au fost eliberate de organismele abilitate la data de 15.09.2014, iar pentru declarațiile vamale care au primit liberul de vamă în datele de 28.04.2015 și 05.05.2015, certificatele de origine au fost eliberate de organismele abilitate la data de 16.03.2015.

Prin urmare, pentru declarațiile vamale care au primit liberul de vamă în datele de 18 și 19.11.2014, termenul de 10 luni prevăzut la art. 97K alin. (5) a fost cu mult depășit, iar cel de 2 ani prevăzut de art. 54 a fost împlinit la data de 15.09.2016. În cazul declarațiilor vamale care au primit liberul de vamă în datele de 28.04.2015 și 05.05.2015, termenul de 10 luni prevăzut la art. 97K alin. (5) a fost de asemenea depășit, iar cel de 2 ani prevăzut de art. 54 urmează a fi împlinit la data de 16.03.2017.

Totodată, societatea precizează că din conținutul adresei nr. .X./26.10.2016 și din actele de impunere contestate nu rezultă cum s-a constatat faptul că a fost declarată eronat originea Taiwan pentru toate produsele ce fac obiectul acestor importuri și cum s-a ajuns la concluzia că acestea ar fi de origine China întrucât autoritatea vamală este încă în termen pentru a verifica certificatele de origine numai pentru declarațiile vamale

care au primit liberul de vamă în datele de 28.04.2015 și 05.05.2015 și pentru care certificatele de origine au fost eliberate de organismele abilitate la data de 16.03.2015.

4) Nu au fost încălcate prevederile art. 20 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului vamal Comunitar și prevederile Regulamentului (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului, privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, având în vedere că TARIC-ul nu a prevăzut nicio taxă antidumping pentru mărfurile importate, nici la data punerii în liberă circulație a mărfurilor, nici la data efectuării controlului, iar modificarea încadrărilor tarifare a survenit între cele două date, ca urmare a modificării Anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87.

5) În ceea ce privește momentul în care a luat naștere datoria vamală, față de momentul înscrierii în evidența contabilă, societatea precizează următoarele:

-actele de impunere contestate au fost încheiate fără să existe un raport final al OLAF;

-nașterea datoriei vamale a avut loc la data acceptării declarațiilor vamale de punere în liberă circulație a mărfurilor, respectiv la datele de 18.11.2014, 19.11.2014, 28.04.2015 și 05.05.2015;

-organele vamale au luat la cunoștință despre unele suspiciuni cu privire la originea mărfurilor încadrate la codul tarifar 73.18, declarate ca fiind originare din Taiwan, în iulie 2014;

-înscrierea ulterioară în evidența contabilă și comunicarea valorii drepturilor debitorului vamal de către organele vamale are loc, conform art. 217 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, de îndată ce acestea intră în posesia datelor necesare, cu excepția drepturilor antidumping care se înscriu în evidența contabilă în cel mult două luni de la publicarea regulamentului de instituire a unui drept antidumping în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene;

-în aplicarea prevederilor art. 220 alin. (2) lit. b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, organele vamale nu pot proceda la înscrierea ulterioară în evidența contabilă a taxelor la import dacă sunt îndeplinite trei condiții, respectiv dacă taxele sunt rezultatul unei erori a organelor vamale, dacă eroarea nu putea fi detectată în mod rezonabil de un debitor de bună credință și dacă importatorul a respectat reglementările în vigoare referitoare la declarațiile vamale;

-cele trei condiții sunt îndeplinite cumulativ în cazul operațiunilor efectuate de societate, având în vedere că la data punerii în liberă circulație, mărfurile nu erau supuse taxelor antidumping potrivit TARIC și în condițiile în care organele vamale au știut încă din iulie 2014 despre unele suspiciuni cu privire la originea din Taiwan a mărfurilor, nu ar fi trebuit să acorde liberul de vamă fără garanțiile aferente, iar la data depunerii declarațiilor vamale importatorul a deținut toate documentele necesare pentru mărfurile în cauză;

-actele de impunere contestate reprezintă o înscriere ulterioară în evidența contabilă în lipsa unui raport final OLAF, care este permisă numai potrivit art.

220 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, temei de drept inexistent în conținutul actelor de control contestate;

-înscrierea ulterioară în evidența contabilă trebuie să se facă cu protejarea încrederii legitime a debitorului în privința temeiniciei tuturor elementelor care intervin în decizia de a înscrie sau de a nu înscrie în evidența contabilă drepturile;

-în acest sens s-a pronunțat și CJUE în cauza C-173/06 și în cauza T-65/11.

6) Regulamentul (UE) 2015/519 nu este aplicabil speței de față întrucât instituie taxe antidumping definitive pentru mărfurile expediate din Malaysia. Potrivit Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, importatorii trebuie să fie informați cu privire la deschiderea anchetei antidumping, cu privire la produsul și țările supuse anchetei și trebuie să li se dea posibilitatea să ofere informații și să formuleze observații.

Totodată, regulamentul menționează că o ancheta antidumping nu reprezintă un obstacol în calea operațiunilor de vămuire, iar taxele antidumping provizorii se acoperă printr-o garanție.

7) Taxele antidumping definitive aplicate pentru importurile de elemente de fixare din fier sau din oțel originare din R.P. Chineză au fost abrogate prin Regulamentul de aplicare (UE) 2016/278 și prin urmare este inadmisibilă obligarea societății la plata unor taxe nelegale.

8). În ceea ce privește dobânzile și penalitățile de întârziere calculate începând cu data nașterii datoriei vamale (acordarea liberului de vamă) prin actele de impunere contestate, societatea susține că acestea au fost calculate și aplicate cu încălcarea dispozițiilor vamale aplicabile în materie și a jurisprudenței CJUE.

Astfel, în aplicarea art. 214 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2013/92 hotărârea CJUE în cauza C-549/09 stipulează că dobânzile și penalitățile de întârziere nu pot fi aplicate debitorului datoriei vamale pentru perioada cuprinsă între data declarației vamale și data înscrierii ulterioare în evidența contabilă.

Drept urmare, societatea solicită admiterea contestației și anularea Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./1/22.11.2016, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./ 22.11.2016.

II. Prin Procesul verbal de control nr. .X./ 22.11.2016, în baza căruia a fost emisă Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./1/22.11.2016, organele vamale arată că scopul verificărilor întreprinse asupra importurilor efectuate de societate cu XXXXX, a vizat corectitudinea declarării originii mărfurilor denumite generic "*elemente de fixare*", de la poziția tarifară 73.18, având ca țară de origine declarată Taiwan, exportator fiind firma Jue Jing Industry Co. Ltd. din Taiwan.

Organele vamale menționează că, în conformitate cu notificarea de asistență mutuală .X., dosar OLAF .X., privind declararea eronată a originii

Taiwan, pentru mărfuri cu denumirea comercială “*elemente de fixare din oțel*” provenite în realitate din China, s-a identificat un număr de 10 containere de proveniență China, pentru care a fost declarată țara de origine Taiwan, eludându-se astfel taxele antidumping prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 91/2009, de Regulamentul de punere în aplicare (UE) 924/2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 91/2009 privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau din oțel originare din Republica Populară Chineză și de Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/519 privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau din oțel originare din Republica Populară Chineză, extinsă la importurile din Malaysia.

Organele vamale arată că potrivit datelor puse la dispoziție de autoritatea vamală din Taiwan prin intermediul OLAF, corelate cu documentele puse la dispoziție de către societate, a rezultat că situația celor X containere ce au făcut obiectul celor 9 operațiuni de import se prezintă astfel:

-în cazul a X containere având seriile .X. s-a stabilit că mărfurile au fost importate din China în Taiwan cu declarația vamală .X. din 25.08.2014, originea declarată fiind China. Mărfurile au fost apoi exportate din Taiwan cu declarația vamală de export .X. din 26.08.2014 și importate în România cu .X., având originea declarată în mod eronat Taiwan, mărfurile fiind în realitate originare din China;

-în cazul a X containere având seriile .X., mărfurile au fost importate din China în Taiwan cu declarația vamală .X. din 25.08.2014, având originea declarată China, apoi exportate din Taiwan cu declarația vamală BD .X. din 26.08.2014 și importate în România cu .X., având originea declarată în mod eronat Taiwan, mărfurile fiind în realitate originare din China;

-în cazul a 2 containere cu seriile .X. mărfurile au fost importate din China în Taiwan cu declarația vamală nr. .X. din 25.02.2015, având originea declarată China, apoi exportate din Taiwan cu declarația vamală .X. din 02.03.2015 și importate în România cu MRN .X./28.04.2015, MRN .X./ 28.04.2015, având originea declarată în mod eronat Taiwan, mărfurile fiind în realitate originare din China;

-în cazul a X containere cu seriile .X. și .X. mărfurile au fost importate din China în Taiwan cu declarația vamală nr. .X. din 25.02.2015, având originea declarată China, apoi exportate din Taiwan cu declarația vamală .X. din 02.03.2015 și importate în România cu MRN .X./05.05.2015, având originea declarată în mod eronat Taiwan, mărfurile fiind în realitate originare din China.

Organele vamale menționează că mărfurile au fost plătite la o bancă din China pentru firma .X. Co. Ltd. la solicitarea firmei .X.. Ltd., societatea expeditoare din Taiwan.

Organele vamale precizează că mărfurile în cauză fiind originare din China sunt supuse taxelor antidumping de 74,1%, conform art. 1 din

Regulamentul (UE) nr. 924/2012, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 91/2009 privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau din oțel originare din Republica Populară Chineză, în vigoare la data efectuării importurilor.

Drept urmare, având în vedere art. 77 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, coroborat cu art. 223 și art. 287 din Legea nr. 86/2006, art. 1 din Regulamentul (CEE) nr. 91/26.01.2009, art. 1 din Regulamentul (UE) nr. 924/04.10.2012, art. 136 și art. 139 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 din Regulamentul (UE) nr. 883/2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), art. 103 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii și art. 221 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 de instituire a Codului vamal Comunitar, organele vamale au stabilit că pentru cele nouă operațiuni de import efectuate de societate a luat naștere o datorie vamală în sumă totală de .X. lei, reprezentând taxe antidumping în sumă de .X. lei, TVA în sumă de .X. lei, dobânzi de întârziere aferente taxelor antidumping în sumă de .X. lei, dobânzi de întârziere aferente TVA în sumă de .X. lei, penalități de întârziere aferente taxelor antidumping și TVA în sumă de .X. lei.

Față de punctul de vedere formulat de societate cu privire la constatările din Procesul verbal de control nr. .X./22.11.2016 organele vamale menționează că argumentele invocate sunt eronate în sensul că:

- prin ancheta OLAF s-a demonstrat fără echivoc că mărfurile sunt originare din China;
- prin aplicarea ștampilei lucrătorului vamal de declarațiile vamale nu se atestă autenticitatea datelor înscrise și documentelor prezentate, pentru aceasta existând posibilitatea controlului ulterior al operațiunilor efectuat pe baza analizei de risc;
- termenul de X luni invocat de societate este cel în care operatorul economic poate prezenta o dovadă de origine *a posteriori*. Termenul în care această dovadă poate fi controlată nu este precizat în legislația vamală însă dreptul organelor vamale de a comunica o datorie vamală este limitat la 3 ani;
- Regulamentul (UE) 2016/278 prin care au fost abrogate taxele antidumping a fost emis în data de 26.02.2016 și se aplică din a doua zi după publicare în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și prin urmare nu se aplică importurilor efectuate în perioada 2014-2015;
- prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/519 al Comisiei de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau din oțel originare din R.P. Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau din oțel expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca provenind din Malaysia, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul art. 11 alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, se instituie taxa antidumping pentru mărfurile ce fac obiectul

regulamentului, se stabilește nivelul acesteia și se stabilește extinderea taxei antidumping pentru mărfurile originare din Malaysia.

III. Având în vedere susținerile contestatarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor vamale și actele normative invocate de contestatoare și de organele vamale, se rețin următoarele:

Referitor la suma totală de .X. lei, reprezentând taxe antidumping în sumă de .X. lei, TVA în sumă de .X. lei, dobânzi de întârziere aferente taxelor antidumping în sumă de .X. lei, dobânzi de întârziere aferente TVA în sumă de .X. lei, penalități de întârziere aferente taxelor antidumping și TVA în sumă de .X. lei, cauza suspusă soluționării este dacă societatea datorează această sumă pentru mărfurile importate din Taiwan, în condițiile în care, din investigațiile efectuate de OLAF s-a constatat că marfurile sunt originare din China.

În fapt, societatea a importat cu declarațiile vamale XXX, mărfuri denumite generic "*elemente de fixare*", încadrate în Tariful vamal comunitar de la poziția tarifară 73.18, pentru care a declarat originea din Taiwan, exportator fiind firma Jue Jing Industry Co. Ltd. din Taiwan.

Conform notificării de asistență mutuală .X. formulată în dosarul OLAF .X. s-au identificat un număr de 10 containere cu mărfuri de proveniență din China, pentru care a fost declarată în mod eronat țara de origine Taiwan, fapt care a condus la eludarea taxelor antidumping prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 91/2009, de Regulamentul de punere în aplicare (UE) 924/2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 91/2009 privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau din oțel originare din Republica Populară Chineză și de Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/519 privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau din oțel originare din Republica Populară Chineză, extinsă la importurile din Malaysia.

Organele vamale au recalculat datoria vamală pentru cele 10 containere cu mărfuri, luând în considerare originea din China a acestora, stabilind prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./1/22.11.2016 emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./22.11.2016 prin care s-a stabilit în sarcina societății suma totală de .X. lei, reprezentând taxe antidumping în sumă de .X. lei, TVA în sumă de .X. lei, dobânzi de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei.

Societatea contestă măsurile luate susținând că organele vamale au întocmit actele de impunere fără a exista un raport final OLAF ci numai o notificare, aferentă dosarului .X. și că organele vamale nu pot proceda la înscrierea ulterioară în evidența contabilă a taxelor la import dacă sunt îndeplinite trei condiții, respectiv dacă taxele sunt rezultatul unei erori a organelor vamale, dacă eroarea nu putea fi detectată în mod rezonabil de un

debitor de bună credință și dacă importatorul a respectat reglementările în vigoare referitoare la declarațiile vamale.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 1 din Regulamentul (CE) nr. 91/2009 al Consiliului, privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză, în care se precizează că:

“Art. 1

(1) Se impune o taxă antidumping definitivă asupra anumitor elemente de fixare din fier sau oțel, altele decât elementele de fixare din oțel inoxidabil, precum: șuruburi pentru lemn (cu excepția tirfoanelor), șuruburi autofiletante, alte șuruburi și buloane cu cap (împreună sau nu cu piulițele sau șaibe aferente, dar cu excepția șuruburilor realizate din bare, tije, profile ori sârme, cu secțiunea plină și diametrul sub 6 mm și cu excepția șuruburilor și a buloanelor pentru fixarea elementelor de cale ferată) și șaibe, originare din Republica Populară Chineză, încadrate la codurile NC 7318 12 90, 7318 14 91, 7318 14 99, 7318 15 59, 7318 15 69, 7318 15 81, 7318 15 89, ex 7318 15 90, ex 7318 21 00 și ex 7318 22 00 (coduri TARIC 7318 15 90 19, 7318 15 90 69, 7318 15 90 89, 7318 21 00 29, 7318 21 00 99, 7318 22 00 29 și 7318 22 00 99)”.

De asemenea, în speță sunt aplicabile prevederile art. 1 și art. 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 924/2012 al Consiliului, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 91/2009 privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză, în vigoare la data efectuării operațiunilor, în care se precizează că:

“Art. 1

Tabelul indicând nivelul taxei antidumping definitive aplicabile la prețul net, franco frontiera Uniunii, înainte de vămuire, pentru produsele fabricate de societățile menționate la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 91/2009 se înlocuiește cu următorul tabel:XXX

Art. 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre”.

Potrivit Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/519 al Comisiei, de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca provenind din Malaysia, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, se precizează:

“Art. 1

(1) Se instituie o taxă antidumping definitivă la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel, altele de decât elementele de fixare din oțel inoxidabil, și anume: șuruburi pentru lemn (cu excepția tirfoanelor), șuruburi autofiletante, alte șuruburi și buloane cu cap (împreună sau nu cu piulițele sau șaibele aferente, dar cu excepția șuruburilor realizate din bare, tije, profile ori sârme, cu secțiunea plină și diametrul sub 6 mm, și cu excepția șuruburilor și buloanelor pentru fixarea elementelor de cale ferată) și șaibe, încadrate în prezent la codurile NC 7318 12 90, 7318 14 91, 7318 14 99, 7318 15 59, 7318 15 69, 7318 15 81, 7318 15 89, ex 7318 15 90, ex 7318 21 00 și ex 7318 22 00 (codurile TARIC 7318 15 90 21, 7318 15 90 29, 7318 15 90 71, 7318 15 90 79, 7318 15 90 91, 7318 15 90 98, 7318 21 00 31, 7318 21 00 39, 7318 21 00 95, 7318 21 00 98, 7318 22 00 31, 7318 22 00 39, 7318 22 00 95 și 7318 22 00 98) și care sunt originare din Republica Populară Chineză.

(2) Nivelul taxei antidumping definitive aplicabil prețului net franco frontiera Uniunii, înainte de vămuire, al produselor descrise la alineatul (1) și fabricate de societățile menționate mai jos este după cum urmează:XXX

(3) Aplicarea nivelurilor individuale ale taxelor specificate pentru societățile menționate la alineatul (2) este condiționată de prezentarea către autoritățile vamale din statele membre a unei facturi comerciale valabile, care

îndeplinește cerințele stabilite în anexa II. În cazul în care nu este prezentată o astfel de factură, se aplică taxa aplicabilă pentru „toate celelalte societăți”.

În baza dispozițiilor legale sus menționate, se reține că prin Regulamentele (CE) nr. 91/2009 și nr. 924/2012, Comisia Europeană a instituit taxe antidumping definitive pentru importurile de elemente de fixare din fier sau oțel, încadrate la codul tarifar 73.18, originare din Republica Populară Chineză. Taxa antidumping definitivă pentru mărfurile fabricate în toate celelalte societăți care nu sunt menționate în tabelul prevăzut de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 924/2012 este de 74,1% și este aplicabilă până la data de 27.03.2015.

În perioada 28.03.2015 – 27.02.2016 au fost în vigoare prevederile Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/519 anterior menționat, acesta fiind abrogat conform Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/278 al Comisiei, de abrogare a taxei antidumping definitive impuse asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca provenind din Malaysia, care a intrat în vigoare în data de 28.02.2016. Abrogarea taxelor antidumping menționate în acest regulament produce efecte de la data intrării în vigoare

și nu servește ca bază pentru rambursarea taxelor percepute înaintea acestei date.

În speță sunt aplicabile și prevederile art. 11 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului, se prevede că:

Art. 11 - Raportul investigației și măsurile care urmează a fi întreprinse în urma investigațiilor.

(1) La încheierea unei investigații a oficiului, se redactează un raport sub autoritatea directorului general. Raportul include o prezentare a temeiului juridic al investigației, etapele procedurale urmate, faptele constatate și încadrarea lor juridică preliminară, impactul financiar estimat al faptelor constatate, respectarea garanțiilor procedurale în conformitate cu articolul 9 și concluziile investigației.

Raportul este însoțit de recomandările directorului general cu privire la întreprinderea sau nu a unei acțiuni. Aceste recomandări indică, după caz, orice acțiune disciplinară, administrativă, financiară și/sau judiciară din partea instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor și din partea autorităților competente ale statelor membre în cauză și specifică, în mod special, sumele estimate care urmează a fi recuperate, precum și încadrarea juridică preliminară a faptelor constatate.

(2) La redactarea acestor rapoarte și recomandări se ia în considerare legislația națională a statului membru respectiv. Rapoartele redactate pe această bază constituie probe admisibile în procedurile administrative sau judiciare ale statului membru în care utilizarea acestora se dovedește necesară, în același mod și în aceleași condiții ca și rapoartele administrative redactate de inspectorii administrativi naționali. Acestea sunt supuse aceluiași reguli de evaluare ca și cele aplicabile rapoartelor administrative redactate de către inspectorii administrativi naționali și au aceeași valoare probatorie ca și rapoartele respective.

(3) Rapoartele și recomandările redactate în urma unei investigații externe și orice documente conexe relevante sunt transmise autorităților competente ale statelor membre în cauză, în conformitate cu normele privind investigațiile externe, și, după caz, serviciilor competente ale Comisiei.

(4) Rapoartele și recomandările redactate în urma unei investigații interne și orice informații conexe relevante sunt transmise instituției, organismului, oficiului sau agenției respective. Instituția, organismul, oficiul sau agenția respectivă ia acele măsuri, îndeosebi de natură disciplinară sau judiciară, pe care rezultatele investigației interne le reclamă și raportează aceste măsuri oficiului în termenul stabilit în recomandările care însoțesc raportul și, în plus, la cererea oficiului.

(5) În cazul în care raportul redactat după o investigație internă dezvăluie existența unor fapte care ar putea avea consecințe pe plan penal, aceste informații se transmit autorităților judiciare ale statului membru în cauză.

(6) La cererea oficiului, autoritățile competente ale statelor membre în cauză transmit informații oficiului în timp util privind măsurile luate, dacă există, în urma transmiterii de către directorul general a recomandărilor sale în conformitate cu alineatul (3) și în urma transmiterii de către oficiu a oricăror informații în conformitate cu alineatul (5).

Art. 12 Schimbul de informații între oficiu și autoritățile competente ale statelor membre

(1) Fără a aduce atingere articolelor 10 și 11 din prezentul regulament și dispozițiilor din Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96, oficiul poate transmite autorităților competente ale statelor membre în cauză informații obținute în cursul investigațiilor externe, în timp util pentru a le permite acestora să adopte măsuri corespunzătoare în conformitate cu dreptul lor național.

(2) Fără a aduce atingere articolelor 10 și 11, directorul general transmite autorităților judiciare ale statului membru în cauză informații obținute de către oficiu în cursul investigațiilor interne cu privire la faptele care intră sub jurisdicția unei autorități judiciare naționale.

În conformitate cu articolul 4 și fără a aduce atingere articolului 10, directorul general transmite, de asemenea, instituției, organismului, oficiului sau agenției în cauză informațiile menționate la primul paragraf al prezentului alineat, inclusiv identitatea persoanei vizate, un rezumat al faptelor constatate, încadrarea lor juridică preliminară și impactul estimat asupra intereselor financiare ale Uniunii.

Se aplică articolul 9 alineatul (4).

(3) Fără a aduce atingere dreptului lor național, autoritățile competente ale statului membru în cauză informează oficiul fără întârziere, din proprie inițiativă sau la cererea oficiului, asupra măsurilor care au fost luate pe baza informațiilor care le-au fost transmise în temeiul prezentului articol.

(4) Oficiul poate depune probe în cadrul procedurilor desfășurate în instanțele naționale în conformitate cu legislația națională și statutul personalului.

De asemenea, potrivit Regulamentului (CE) nr. 515/97 al Consiliului, privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie, în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamale și agricol, Comisia Europeană prin intermediul OLAF poate solicita autorităților vamale din țări terțe efectuarea unor investigații referitoare la domeniul avut în vedere, iar "constatările, atestările, informațiile, documentele, copiile certificate pentru conformitate și toate informațiile obținute de personalul autorității solicitate și comunicate autorității solicitante pe parcursul asistenței

prevăzute la art. 4-11 pot fi invocate ca probe de către organismele competente ale statelor membre ale autorității solicitante”.

Potrivit acestor dispoziții legale, se reține că rapoartele redactate de OLAF în urma investigațiilor efectuate conform atribuțiilor, constituie probe admisibile în procedurile administrative sau judiciare ale statului membru în care utilizarea acestora se dovedește necesară, în același mod și în aceleași condiții ca și rapoartele administrative redactate de inspectorii administrativi naționali și de asemenea sunt supuse aceluiași reguli de evaluare ca și cele aplicabile rapoartelor administrative redactate de către inspectorii administrativi naționali având aceeași valoare probatorie ca și rapoartele respective.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, se reține că societatea a importat cu declarațiile vamale XXX, mărfuri denumite generic “*elemente de fixare*”, încadrate în Tariful vamal comunitar la poziția tarifară 73.18, pentru care a declarat originea din Taiwan, exportator fiind firma Jue Jing Industry Co. Ltd. din Taiwan.

Din conținutul Notificării de asistență mutuală .X. formulată în dosarul OLAF .X. în baza art. 45 din Regulamentul (UE) nr. 515/ 97, având ca obiect evaziunea în domeniul taxelor antidumping la importul de elemente de fixare din fier și oțel produse din China și transportate către Uniunea Europeană via Taiwan, aflată la dosarul cauzei, se rețin următoarele:

- dosarul .X. a fost deschis urmare informațiilor primite de la administrația vamală Taiwaneză cu privire la transporturile de elemente de fixare efectuate prin zonele libere Taiwaneze către Uniunea Europeană;
- ancheta a stabilit că din X containere cu elemente de fixare originare din China, X au fost declarate originare din Taiwan la reexportul către Uniunea Europeană și X către alte țări;
- în cazul celor X containere informațiile cu privire la transportul acestora arată că mărfurile au fost transportate pe cale maritimă din China în Taiwan, unde au fost reîncărcate în noi containere și reexportate către Uniunea Europeană;
- notificarea conține în anexa 2, informații detaliate referitoare la transbordare, numărul containerelor, țara de origine, vânzător, importatorul și exportatorul taiwanez, numărul voiajului și vasul utilizat, cantități și alte informații;
- informațiile permit statelor membre să identifice declarațiile de import corespunzătoare și să stabilească originea din China a elementelor de fixare;
- OLAF a efectuat verificări încrucișate ale informațiilor cu privire la transbordările din Taiwan cu datele privind importurile primite de la statele membre în instrumentarea cazului XXX);
- din aceste verificări a rezultat un număr de X containere care au fost importate în Uniunea Europeană sub o origine falsă, originea acestora fiind în realitate din China;

- documentul prezentat pentru a proba originea a fost certificatul de origine nepreferențială emis de Camera de Comerț din Taiwan;
- taxele antidumping sunt datorate;
- statele membre trebuie să verifice corespondența dintre datele privind importurile efectuate și constatările OLAF și să inițieze măsurile de recuperare a taxelor antidumping.

Se reține de asemenea că, organele vamale au stabilit că cele 10 containere ce au făcut obiectul celor X operațiuni de import, având seriile X., conțin mărfuri importate din China în Taiwan cu declarațiile vamale nr. X, originea declarată fiind China, apoi exportate din Taiwan cu declarațiile vamale de export nr. X, nr. BD și nr. .X./02.03.2015 și importate în România cu XX.

Având în vedere că din documentele aflate la dosarul cauzei a rezultat că organele vamale, în baza constatărilor OLAF din Notificarea de asistență mutuală .X. formulată în dosarul OLAF .X., au stabilit fără echivoc, parcursul containerelor identificate după numărul lor, după furnizori, transportatori, intermediari, după denumirea vaselor care au efectuat transportul și numărul voiajelor, începând cu locul de plecare din China, continuând cu locul transbordării în zona liberă din Taiwan și întregul traseu până la intrarea în România, și, de asemenea, au stabilit corespondența acestor date cu datele privind importurile efectuate de societatea .X.S.R.L. cu cele X declarații vamale anterior menționate, se reține că societatea în cauză a declarat originea mărfurilor din Taiwan în baza unor certificate de origine nereale și nu a achitat pentru mărfurile importate taxele antidumping care se datorează pentru mărfurile originare din China.

Prin urmare, în mod legal organele vamale au stabilit în sarcina societății, prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./1/22.11.2016, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./22.11.2016, suma de .X. lei reprezentând taxe antidumping, calculate luând în considerare nivelul de 74,1 % aplicabil pentru toate societățile care nu sunt menționate în textul art. 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 924/2012, regulament prin care a fost modificat Regulamentul (CE) nr. 91/2009.

Față de argumentul societății potrivit căruia organele vamale au întocmit actele de impunere în baza unei notificări a OLAF și nu în baza unui raport final redactat sub autoritatea directorului general, încălcând astfel prevederile art. 11 din Regulamentul (UE) nr. 883/2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Lupta Antifraudă (OLAF), se reține că, potrivit art. 12 din regulamentul invocat, oficiul poate transmite autorităților din statele membre, informații obținute în cursul investigațiilor externe, în timp util, pentru a le permite acestora să adopte măsuri corespunzătoare în conformitate cu dreptul lor național. În această situație se află și Notificarea de asistență mutuală .X., formulată în dosarul OLAF .X., prin care OLAF a transmis în timp util, înainte de expirarea termenului de 3 ani în care organele vamale pot impune la plată o datorie vamală, informațiile necesare în baza cărora să-și fundamenteze actele de impunere.

Se reține totodată că absența raportului final de misiune al OLAF, la data demarării controlului ulterior nu împiedică autoritatea vamală să înceapă procedura de recuperare a diferențelor de drepturi de import, dimpotrivă aceasta are obligația legală de a înscrie suma ce urmează a fi recuperată de îndată ce devine conștientă de situație și este în poziția de a calcula suma datorată legal și de a stabili debitorul și, prin urmare argumentul societății nu poate fi luat în considerare la soluționarea favorabilă a contestației.

Societatea susține că organele vamale au acordat liberul de vamă în cazul mărfurilor importate validând astfel, prin ștampila și semnătura lucrătorului vamal, autenticitatea datelor înscrise în declarațiile vamale și în documentele prezentate la vămuire, și, în aceste condiții, măsurile luate prin actele de impunere contestate sunt nelegale.

Față de aceste susțineri se reține că, potrivit art. 199 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, depunerea la biroul vamal a unei declarații semnate de către declarant sau de către reprezentantul acestuia, prin intermediul tehnicilor electronice de prelucrare a datelor, angajează răspunderea declarantului sau a reprezentantului acestuia în conformitate cu dispozițiile în vigoare cu privire la corectitudinea informațiilor înscrise în declarație, autenticitatea documentelor prezentate și respectarea tuturor obligațiilor care decurg din plasarea respectivelor mărfuri sub regimul avut în vedere.

De asemenea, se reține că aplicarea ștampilei și a semnăturii pe declarațiile vamale nu împiedică organele vamale ca în temeiul art. 48 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, în vigoare la data acțiunii de control ulterior, să verifice corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate într-o declarație vamală, precum și existența, autenticitatea, corectitudinea și valabilitatea documentelor justificative. Organele vamale pot de asemenea să examineze contabilitatea declarantului și alte evidențe referitoare la operațiunile de import după acordarea liberului de vamă.

Societatea arată că în cazul în care aveau suspiciuni legate de originea mărfurilor organele vamale aveau obligația de a înainta spre verificare certificatele de origine prezentate la momentul punerii în liberă circulație a mărfurilor.

Față de această afirmație se reține că atât suspiciunea cu privire la originea reală a mărfurilor cât și confirmarea acesteia au făcut obiectul anchetei OLAF, astfel că o verificare ulterioară a certificatelor de origine nu mai era necesară.

În ceea ce privește afirmația societății potrivit căreia organele vamale ar fi trebuit să instituie garanții pentru taxele antidumping, având în vedere că acestea știau încă din iulie 2014 despre ancheta OLAF, se reține că, data Notificării de asistență mutuală .X. a fost 23.06.2016, iar la data depunerii declarațiilor vamale prezentarea unor certificate de origine nereale nu a

permis autorităților vamale să stabilească nivelul legal datorat al drepturilor de import. Dat fiind că Taiwanul este un mare producător de elemente de fixare iar societatea are în evidență un număr mare de importuri din această țară, analiza de risc națională nu a putut determina existența unui risc în ceea ce privește importurile efectuate de societate.

În plus, contrar celor susținute de societate în actele de control contestate s-a demonstrat originea reală din R.P.Chineză a mărfurilor, prin identificarea traseului și a originii reale declarate la importul în Taiwan, pe baza datelor puse la dispoziție de autoritățile vamale din Taiwan prin intermediul OLAF, astfel că afirmațiile societății nu pot fi reținute.

În mod similar, nici susținerea societății potrivit căreia organele vamale au avut la dispoziție toate datele necesare pentru stabilirea cuantumului legal datorat al drepturilor de import încă de la data depunerii declarațiilor vamale, nu este în mod obiectiv argumentată, având în vedere că datele reale cu privire la situația de fapt a operațiunilor au intrat în posesia organelor vamale abia la data notificării, respectiv 23.06.2016.

Referitor la afirmația societății potrivit căreia nu a încălcat prevederile art. 20 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului vamal Comunitar și prevederile Regulamentului (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului, privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, având în vedere că TARIC-ul nu a prevăzut nicio taxă antidumping pentru mărfurile importate, nici la data punerii în liberă circulație a mărfurilor, nici la data efectuării controlului, iar modificarea încadrărilor tarifare a survenit între cele două date, ca urmare a modificării Anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87, se reține că într-adevăr nici la data importurilor nici la data controlului ulterior TARIC-ul nu prevedea taxe antidumping la importurile de mărfuri originare din Taiwan, așa cum au fost declarate de societate, însă întrucât ancheta OLAF a constatat că originea reală a acestora este China, în acest caz sunt aplicabile prevederile din TARIC, prevederi care instituie taxe antidumping de 74,1%, la data nașterii datoriei vamale.

Față de opinia societății potrivit căreia, în aplicarea prevederilor art. 220 alin. (2) lit. b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, organele vamale nu pot proceda la înscrierea ulterioară în evidența contabilă a taxelor la import dacă sunt îndeplinite trei condiții, respectiv dacă taxele sunt rezultatul unei erori a organelor vamale, dacă eroarea nu putea fi detectată în mod rezonabil de un debitor de bună credință și dacă importatorul a respectat reglementările în vigoare referitoare la declarațiile vamale, se reține că, așa cum s-a arătat anterior, eroarea organelor vamale nu poate fi invocată, în condițiile în care la momentul vămuirii societatea a prezentat date incorecte referitoare la originea mărfurilor și în condițiile în care, la acea dată, mărfurile originare din China erau supuse taxelor antidumping conform Regulamentului (CE) nr. 91/2009, Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 924/2012 și Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/519.

În aceste condiții, nici dispozițiile din hotărârile CJUE în cauzele C-173/06 și T-65/11 invocate de societate nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației, având în vedere faptul că au fost date în cazuri în care s-a constatat culpa autorității, iar în situația de față culpa organelor vamale nu poate fi reținută.

Față de susținerea contestatarii potrivit căreia taxele antidumping definitive aplicate pentru importurile de elemente de fixare din fier sau din oțel originare din China au fost abrogate prin Regulamentul de aplicare (UE) 2016/278 și prin urmare este inadmisibilă obligarea societății la plata unor taxe nelegale, se reține că această susținere nu poate fi luată în considerare întrucât dispozițiile regulamentului în cauză produc efecte de la data intrării în vigoare, pentru importurile efectuate după această dată și nu servește ca bază pentru rambursarea taxelor percepute înaintea acestei date.

În ceea ce privește diferența de TVA aferentă mărfurilor importate sunt incidente prevederile Legii nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data efectuării importurilor, care la art. 139 alin. (1), precizează:

„(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută”.

Prin urmare, se reține că importul de bunuri este o operațiune supusă taxei pe valoarea adăugată, aceasta fiind exigibilă la data la care bunurile sunt supuse taxelor antidumping.

Având în vedere prevederile legale mai sus enunțate precum și faptul că taxele antidumping se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, în mod legal organele vamale au calculat în sarcina societății taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei aferentă mărfurilor importate.

În temeiul art. 279 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct. 11.1 lit. a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare se respinge ca neîntemeiată contestația societății pentru suma totală de .X. lei, reprezentând taxe antidumping în sumă de .X. lei și TVA în sumă de .X. lei.

Referitor la suma de .X. lei, reprezentând dobânzi de întârziere aferente taxelor antidumping în sumă de .X. lei, dobânzi de întârziere aferente TVA în sumă de .X. lei, penalități de întârziere aferente taxelor antidumping și TVA în sumă de .X. lei, calculate prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./1/22.11.2016, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./22.11.2016, aceasta reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece în sarcina contestatarei a fost reținut ca datorat debitul în sumă de .X. lei, reprezentând taxe antidumping în sumă de .X. lei și TVA în sumă de .X. lei, aceasta datorează și dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă de .X. lei, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*.

Referitor la susținerea societății potrivit căreia dobânzile și penalitățile de întârziere au fost calculate în mod nelegal de organele vamale începând cu data nașterii datoriei vamale (acordarea liberului de vamă), încălcându-se astfel dispozițiile cuprinse în hotărârea CJUE dată în cauza C-549/09, care, interpretând prevederile art. 214 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2013/92, stipulează că dobânzile și penalitățile de întârziere nu pot fi aplicate debitorului datoriei vamale pentru perioada cuprinsă între data declarației vamale și data înscrierii ulterioare în evidența contabilă, se reține că în speță se aplică prevederile art.114 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, de stabilire a Codului vamal al Uniunii, în vigoare la data efectuării controlului ulterior, care precizează că *“în cazul în care datoria vamală ia naștere în baza articolului 79 sau a articolului 82 sau în cazul în care notificarea datoriei vamale rezultă dintr-un control ulterior, penalitățile de întârziere se percep în plus față de cuantumul taxelor la import sau la export, de la data la care a luat naștere datoria vamală și până la data notificării acesteia”*.

Se reține că societatea contestatoare invocă practica judiciară care interpretează un temei de drept care nu mai este în vigoare, în speță fiind aplicabile prevederile legale anterior enunțate, care precizează *expressis verbis*, perioada pentru care se calculează accesorii.

Prin urmare, susținerea societății nu poate fi reținută, în speță, la calculul accesoriilor aferente debitului reprezentând taxe antidumping și TVA, trebuie avută în vedere data nașterii datoriei vamale, respectiv data declarațiilor vamale de import.

Totodată, se reține că întrucât datoria vamală a luat naștere la momentul punerii în liberă circulație a mărfurilor, prin neplata acesteia în cuantumul legal datorat, bugetul general consolidat a fost prejudiciat, devenind incidente prevederile art. 119, art. 120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele reținute se va respinge ca neîntemeiată contestația societății pentru suma totală de **.X. lei**, reprezentând taxe antidumping în sumă de .X. lei, TVA în sumă de .X. lei, dobânzi de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **.X. S.R.L.** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr. **.X./ 1/22.11.2016** emisă în baza Procesului verbal de control nr. **.X./ 22.11.2016**, de Direcția Supraveghere și Control Vamal din cadrul Direcției Generale a Vămilelor, prin care s-au stabilit în sarcina societății obligații suplimentare de plată în sumă totală de **.X. lei**, reprezentând taxe antidumping în sumă de **.X. lei**, TVA în sumă de **.X. lei**, dobânzi de întârziere aferente taxelor antidumping în sumă de **.X. lei**, dobânzi de întârziere aferente TVA în sumă de **.X. lei** și penalități de întârziere aferente taxelor antidumping și TVA în sumă de **.X. lei**.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel **.X.** sau la Curtea de Apel București, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

X